

Tožba, vložena 26. aprila 2018 – Evropska komisija/Portugalska republika**(Zadeva C-290/18)**

(2018/C 249/20)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki***Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopnika: P. Costa de Oliveira y C. Hermes, agenta)*Tožena stranka:* Portugalska republika**Predlogi***Tožeča stranka* Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 4(4) Direktive 92/43/EGS ⁽¹⁾ o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst s tem, da 7 območij, pomembnih za Skupnost, za atlantsko biogeografsko regijo, priznanih z Odločbo Komisije 2004/813/ES ⁽²⁾ z dne 7. decembra 2004, in 54 območij v sredozemski biogeografski regiji, pomembnih za Skupnost, priznanih z Odločbo Komisije 2006/613/ES ⁽³⁾ z dne 19. julija 2006, ni kar najhitreje in najpozneje v roku šestih let označila za posebna ohranitvena območja.
- ugotovi, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 6(1) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst s tem, da ni sprejela potrebnih ohranitvenih ukrepov, ki ustrezajo ekološkim zahtevam naravnih habitatnih tipov iz Priloge I in vrst iz Priloge II na teh 7 območjih, pomembnih za Skupnost, atlantske biogeografske regije, priznanih z Odločbo Komisije 2004/813/ES z dne 7. decembra 2004, in na 54 območjih v sredozemski biogeografski regiji, pomembnih za Skupnost, priznanih z Odločbo Komisije 2006/613/ES z dne 19. julija 2006.
- Portugalski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 4(4) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst bi morala Portugalska republika 7 območij, pomembnih za Skupnost, atlantske biogeografske regije, priznanih z Odločbo Komisije 2004/813/ES z dne 7. decembra 2004, in 54 območij v sredozemski biogeografski regiji, pomembnih za Skupnost, priznanih z Odločbo Komisije 2006/613/ES z dne 19. julija 2006, kar najhitreje in najpozneje v roku šestih let od datuma sprejetja navedenih odločb označiti za posebna ohranitvena območja. Navedeni rok se je iztekel 7. decembra 2010 oziroma 19. julija 2012. Portugalska republika pa območij, pomembnih za Skupnost, še vedno ni označila za posebna ohranitvena območja.

Člen 6(1) Direktive 92/43/EGS državam članicam nalaga obveznost, da za posebna ohranitvena območja določijo potrebne ohranitvene ukrepe, ki po potrebi vključujejo ustrezne načrte upravljanja, pripravljene posebej za ta območja ali zajete v drugih razvojnih načrtih, ter ustrezne zakonske, upravne ali pogodbene ukrepe, ki ustrezajo ekološkim zahtevam naravnih habitatnih tipov iz Priloge I in vrst iz Priloge II na teh območjih.

Komisija meni, da ukrepi, ki jih je sprejela Portugalska republika – in sicer Plano Setorial da Rede Natura 2000, pa tudi drugi ukrepi, na katere se sklicujejo portugalski organi – ne izpolnjujejo posebnih ekoloških zahtev naravnih habitatnih tipov iz Priloge I in vrst iz Priloge II Direktive in da jih zato ni mogoče šteti za „potrebne ohranitvene ukrepe“ v smislu člena 6(1) Direktive.

- (¹) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102).
- (²) Odločba Komisije 2004/813/ES z dne 7. decembra 2004 o sprejemu, v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS, seznama območij, pomembnih za Skupnost, za atlantsko biogeografsko regijo (UL 2004, L 387, str. 1).
- (³) Odločba Komisije 2006/613/ES z dne 19. julija 2006 o sprejetju seznama območij v sredozemski biogeografski regiji, pomembnih za Skupnost, v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 9. maja 2018 – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Zadeva C-311/18)

(2018/C 249/21)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Data Protection Commissioner

Toženi stranki: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali v okoliščinah, kadar zasebno podjetje iz države članice Evropske unije (EU) prenese osebne podatke zasebnemu podjetju v tretji državi v komercialne namene v skladu s Sklepom 2010/87/EU (¹), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije 2016/2279 (²) (v nadaljevanju: Sklep o standardnih pogodbenih klavzulah), in jih lahko v tretji državi nadalje obdelujejo njeni organi za namene nacionalne varnosti, pa tudi za namene kazenskega pregona in vodenje zunanjih zadev tretje države, pravo EU (vključno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina)) velja za prenos podatkov ne glede na določbe člena 4(2) PEU v zvezi z nacionalno varnostjo in določbami prve alinee člena 3(2) Direktive 95/46/ES (³) (v nadaljevanju: Direktiva) v zvezi z javno varnostjo, obrambo in varnostjo države?
- (1) Ali so pri določanju o tem, ali obstaja kršitev pravic posameznika prek prenosa podatkov iz EU v tretjo državo v skladu s Sklepom o standardnih pogodbenih klavzulah, kjer se lahko nadalje obdelujejo za namene nacionalne varnosti, pomembno merilo primerjave za namene Direktive:
 - Listina, PEU, PDEU, Direktiva, EKČP (ali katera koli druga določba prava EU) ali
 - nacionalni zakoni ene ali več držav članic?
- (2) Ali je treba v primeru, ko so pomembno merilo primerjave (b), vanje vključiti tudi prakse v okviru nacionalne varnosti v eni ali več držav članic?